

Kort overblik over den aktuelle situation

Jonas Adelin Jørgensen, Folkekirkens Mellemkirkelige Råd

1.

Forfølgelsen af de kristne i Mellemøsten er steget i det seneste årti. Det gælder blandt andet for lande som Irak og Syrien. I flere geografiske områder er niveauet af forfølgelse tæt på at opfylde FN-konventionens definition af folkedrab, dvs. at de kristne enten er blev slået ihjel, fordrevet, eller har fået så vanskelige livsbetingelser, at de ikke kan overleve.

2.

Konsekvensen af dette folkedrab er, at kristne samfund, som har eksisteret i århundreder, risikerer at forsvinde helt. Da Islamisk Stat erobrede Mosul, flygtede omkring 100.000 kristne ud af byen. De, som ikke nåede det, blev tvangskonverteret til islam eller dræbt. For første gang i næsten 2.000 år findes der i dag kun et fåtal af kristne i Mosul.

3.

Det internationale samfund står over for en vanskelig opgave med at understøtte de kristne minoriteter og andre religiøst forfulgte i mange områder af Mellemøsten. Flere steder kan det være for sent at genoprette de kristne kirker og samfund.

4.

I dele af Afrika, herunder Nigeria, har sociale og politiske problemer skabt grobund for øget vold mod de kristne. Volden motiveres religiøst af islamistiske grupper som forsøger at udnytte den politiske ustabilitet til at skabe et kalifat.

5.

Forfølgelsen af de kristne og andre religiøse mindretaler taget til i dele af Asien. Det gælder for eksempel i Indien, hvor regeringspartiet, det hindunationalistiske BJP, anvender lovgivningen til at presse minoriteter, der ikke bakker op om en fælles vision om et hinduistisk Indien. Eller i Kina, som systematisk krænker borgernes tros- og religionsfrihed – specielt tibetanere og uighurer, men også kristne.

6.

Angrebene på de kristne i Sri Lanka i påsken 2019 er et eksempel på, hvordan kristne i Asien nu er sat under pres fra tre fronter: Islamisk ekstremisme, intolerant nationalisme og autoritære regimer.

7.

Statslige restriktioner i forhold til religionsfrihed er øget over det seneste årti. Det er også tilfældet i Europa. Derfor er det afgørende, at vi fra dansk side holder fast i, at tros- og religionsfrihed er en uomstøttelig individuel frihed. Hvis vi ønsker religionsfrihed for forfulgte kristne andre steder i verden, må vi tilkende vores egne religiøse minoriteter samme frihed og værdige behandling, som vi selv kræver på vegne af de forfulgte kristne.